

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. september 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2024-10154
Dok.: 3395366

Besvarelse af spørgsmål nr. 1340 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1340 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. august 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Carl Valentin (SF).

Peter Hummelgaard

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1340 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er det korrekt, at udlevering til lande uden for EU som udgangspunkt kun kan finde sted, hvis de strafbare forhold, som ligger til grund for udleveringsbegæringen i henhold til både dansk og grønlandsk ret vil kunne straffes med fængsel af en given længde, samt at der er forskel på hvor lang en straf, der kræves i henholdsvis dansk og grønlandsk ret? Spørgsmålet bedes besvaret senest 2 dage inden besvarelse af REU alm. del - samrådsspørgsmål AÆ-BA.”

Svar:

Det fremgår af den danske udleveringslovs § 19, 1. pkt., at udlevering af udlændinge til strafforfølgning i en stat uden for Norden og Den Europæiske Union kan ske, hvis handlingen efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år. Kan handlingen efter dansk ret medføre kortere fængselsstraf, kan udlevering dog ske, hvis der er overenskomst herom med den pågældende stat, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Det fremgår desuden af den grønlandske udleveringslovs § 3, stk. 1, 1. pkt., at udlevering kun kan ske, såfremt en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret (grønlandsk ret) kan medføre en højere straf end fængsel i 1 år.

For så vidt angår den nærmere anvendelse af bestemmelsen har Justitsministeriet indhentet et bidrag fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Efter § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere kan udlevering kun ske, såfremt en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

Rigsadvokaten har til brug for bidraget om fortolkningen af bestemmelsen indhentet en udtalelse fra Grønlands Politi. Af udtalelsen fremgår:

”Af § 121 i kriminallov for Grønland, jf. lovebekendtgørelse nr. 1187 af 18. september 2023, fremgår:

”Ved valget og udmålingen af foranstaltning skal der tages hensyn til

- 1) lovovertrædelsens grovhed, herunder samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art, og
- 2) gerningsmandens personlige forhold, herunder hvad der skønnes nødvendigt for at afholde den pågældende fra yderligere lovovertrædelser.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan retten undlade at idømme nogen foranstaltning. Retten træffer i så fald bestemmelse herom i dommen.”

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a. (forslag til kriminallov for Grønland, L 35, 2007-08 (2. samling)):

”Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, at rettens afgørelse om valg og udmåling af foranstaltning skal bero på en ligelig hensyntagen dels til grovheden af den begåede kriminalitet, dels til gerningsmandens personlige forhold.

I forhold til den gældende bestemmelse om foranstaltningsvalget i kriminallovens § 87 er hensynet til gerningsmandens personlige forhold nedtonet og nu ligestillet med hensynet til lovovertrædelsens grovhed. Dette indebærer, at retten i den enkelte sag skal vurdere, hvilken foranstaltningsform der som udgangspunkt kan komme på tale, og valget og udmålingen skal ske både under hensyntagen til lovovertrædelsens grovhed og til gerningsmandens personlige forhold.

I rettens vurdering skal der således ikke fokuseres alene på den begåede kriminalitet, men også på andre forhold, herunder den tiltaltes alder, tidligere kriminalitet mv. Et resocialiseringsbehov kan således betyde, at der skal anvendes en foranstaltning, der befinder sig et trin lavere på foranstaltningsstigen, end hvad den aktuelle sag ellers ville henføres til. Hvis gerningspersonen tidligere har begået lignende kriminalitet, kan det omvendt medføre, at der anvendes en trindhøjere foranstaltning (f.eks. anstaltsdom i stedet for tilsynsdom).

...

Det foreslåede stk. 2, hvorefter retten kan undlade at fastsætte nogen foranstaltning, når særlige omstændigheder taler for det, svarer til kriminallovens § 86, stk. 3, 1. pkt. Som efter gældende ret forudsættes bestemmelsen alene anvendt i de relativt få sager, hvor der end ikke er behov for den markering fra rettens side, der ligger i en advarsel.”

På den baggrund er det Grønlands Politis vurdering, at der ved anvendelsen af bestemmelsen i den grønlandske udleveringslovs § 3, stk. 1, 1. pkt., skal foretages en vurdering af lovovertrædelsens grovhed.”

Rigsadvokaten bemærker, at det efter bestemmelsen i § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere, er en betingelse, at handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

Rigsadvokaten bemærker endvidere, at kriminalloven i Grønland ikke indeholder strafferammer. Det fremgår imidlertid af kriminallovens § 121, stk. 1, nr. 1, at der ved valget og udmålingen af foranstaltning skal tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed, herunder samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art.

På den baggrund kan Rigsadvokaten tilslutte sig, at der ved anvendelse af bestemmelsen i § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere, i grønlandsk kontekst må foretages en vurdering af lovovertrædelsens grovhed.”